

עפ"ג 51219/10/21 - בזזאו צ'אניה, נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עפ"ג
23 51219-10-21
פברואר 2022

לפני כב' סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן - אב"ד
כב' השופט יובל ליבדרו
כב' השופט איתי ברסלר-גונן
המערער:
נגד
המשיבה:
מדינת ישראל

מהות הערעור: ערעור על החלטת בית המשפט השלום באשקלון (כב' השופט נחמיאס חיים), במסגרת ת"פ 65384-05-19, מיום 12.09.2021.

נוכחים:

המערער ובא-כוחו, עו"ד מיכאל בוסקילה

ב"כ המשיבה, עו"ד מירי ויינשטיין

פסק דין

המערער הורשע על פי הודאתו בעבירות של איומים והחזקת סכין שלא כדין.

כתב האישום שהמערער הודה בעובדותיו מתאר שביום 25.05.19 בשעת בוקר, המערער ניגש אל המתלונן שישב עם אחרים בבית קפה וביקש ממנו דבר מה. המתלונן סירב, ואחרים שהיו במקום הזהירו את המתלונן שהמערער נושא סכין במכנסיו. בתגובה לכך המתלונן אחז בידי המערער כדי למנוע ממנו לשלוף את הסכין ושאל אותו מדוע הוא בא עם סכין. והמערער איים עליו תוך כדי נפנוף בסכין שיחזיר לו את הדברים שלו. המתלונן שאל את המערער איך יהרוג אותו אם הוא אוחז בידיו, ואז המערער השתחרר מאחיזת המתלונן ושילף לעברו את הסכין. והמתלונן ברח מהמקום. ולאחר מספר דקות, המערער עזב את המקום עם הסכין. המערער ביצע את מעשיו לאחר שצרך משקה אלכוהול.

עובר לשמיעת הטיעונים לעונש שירות המבחן הגיש לבית המשפט שני תסקירים על המערער. צוין בהם שהמערער בן 43, רווק ואב לתינוקת המתגוררת עם אמה. בעל רקע רפואי לבבי. בשלב מסוים הוא שולב בטיפול במרכז לנפגעי אלכוהול, שיתף פעולה ובדיקות נשיפה שמסר היו תקינות. בהמשך, המערער מסר כי הוא נתרם מהפגישות הטיפוליות ואינו רואה צורך בהמשך טיפול ומעוניין לחזור ולהשתלב בעבודה. גורמי הטיפול התרשמו שהמערער מציג תמונה חלקית סביב צריכת האלכוהול שלו ולא הצליחו להעריך לעומק את נזקקותו ואת רמת הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק מצדו, ונמנעו מהמלצה טיפולית עליו.

ביום שנקבע לשמיעת הטיעונים לעונש, ההגנה ביקשה לאפשר למערער לשוב לשירות המבחן כדי שתימצא דרך לשילובו בטיפול באופן שלא יפגע באפשרותו לעבוד, ובית המשפט דחה את בקשתה והצדדים טענו לעונש.

בית המשפט עמד על חומרת המעשים ועל מידת פגיעתם בערכים המוגנים, והתייחס לנסיבות ביצוע העבירות ולמדיניות הענישה הנוהגת, וקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר שניתן לשאתו בעבודות שירות ועד לשנת מאסר בפועל. בית המשפט התחשב בנתוני המערער ובהודאתו וכן בעברו הפלילי, הכולל גם הרשעה בעבירת החזקת סכין, והטיל על המערער 3 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו ועונשים נלווים.

מכאן הערעור.

ב"כ המערער טוען, בעיקר, שבנסיבות הענין אין הצדקה לשלוח את המערער לתקופת מאסר קצרה שכזו ועדיף שהמערער ישא את המאסר שנקבע לו בעבודות שירות. ומבקש שבית המשפט יקבל את הערעור ויורה שהמערער ישא את המאסר שנקבע לו, בעבודות שירות. וכן להורות על ביטול תוספות התשלום על סכום הקנס המקורי שלא שולם במועד ועל העברת סכום הפיקדון שהמערער הפקיד במסגרת הבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר, לטובת תשלום הקנס.

המשיבה טוענת שעונש המאסר שהוטל על המערער איננו חמור. מצינת שבעבר המערער נדון למאסר בעבודות שירות על נשיאת סכין וגם כאן הוא נשא סכין ועשה בה שימוש אלים. ומבקשת שלא להתערב בעונש המאסר, תוך הסכמה לבקשת המערער בענין ביטול תוספות התשלום על הקנס.

קראנו את כל החומרים הנוגעים לענין ושמענו את טיעוני הצדדים, והחלטנו לקבל את הערעור.

מעשי המערער מחייבים התייחסות עונשית רצינית. המערער נשא סכין גדולה ללא כל הסבר מניח את הדעת בדבר מטרת נשיאתה, ואיים באמצעותה על אחר, כשהוא שתוי. נסיבות כאלה יכולות להתפתח בנקל לפגיעה גופנית משמעותית וכבר היו דברים מעולם. בשל המסוכנות הטבועה בהחזקת סכין במרחב הציבורי וכדי למנוע מראש אפשרות של התפתחות מסוכנת שבמהלכה ייעשה שימוש בסכין, החזקת סכין שלא כדין נקבעה כעבירה שעונשה 5 שנות מאסר.

מדיניות הענישה בעבירות האלימות למיניהן, ובמיוחד בנסיבות העלולות לסכן אדם, הינה של רצינות וחומרה.

לכך יש להוסיף שלמערער עבר פלילי בעבירות אלימות, כולל הרשעה בעבירה של החזקת סכין שלא כדין משנת 2005 והרשעה בעבירה של תקיפה סתם משנת 2015. ושלמרות ההזדמנות שניתנה לו המערער סירב לטיפול עומק בבעיית האלכוהול שלו, כך שהסכנה להישנות התנהגות עוברת חוק מצדו שרירה וקיימת.

בהתחשב בכך שכתב האישום הוגש נגד המערער בחודש מאי 2019 ושבחודש מאי 2020 המערער הורשע בדין, ושמאז

ועד לטיעונים לעונש, בחודש ספטמבר 2021, המערער היה בקשר עם שירות המבחן והוגשו עליו שני תסקירים לעונש, שבאחרון בהם דווח שהוא אינו מעונין עוד בטיפול, לא היה מקום שבית המשפט ישוב ויאפשר למערער לבחון השתלבות בטיפול במסגרת שירות המבחן. ההליך המשפטי מתנהל בתוך מסגרת זמנים ומגבלת אמצעים, ומצופה מנאשם לשתף פעולה עם מהלכי טיפול שנועדו לטובתו בתוך מסגרות הזמן שנועדו לכך. בית המשפט איננו כפוף לגחמות של נאשם ולשינוי עמדותיו. בנסיבות אלה איננו מוצאים מקום להורות על החזרת עניינו של המערער לשירות המבחן לבחינת שילובו בהליך טיפולי שסורב על ידו בהליך הדיוני.

במצב דברים זה אין לומר שעונש של 3 חודשי מאסר בפועל הוא עונש חמור המצדיק התערבות ערכאת הערעור ומן הדין היה לדחות את הערעור.

עם זאת, המערער כבן 50, עבר מספר אירועי לב וצנתורים, ומצבו הכללי מורכב. הרשעותיו הקודמות ישנות יחסית והוא משקיע מאמצים לנהל אורח חיים נורמטיבי. מאז ביצוע העבירה חלפו למעלה משנתיים וחצי והמערער לא הסתבך בעבירות נוספות. והמערער מעולם לא נשא מאסר בכלא. ובית המשפט קבע שמתחם העונש ההולם מתחיל במאסר קצר שיכול להיות בעבודות שירות.

בישיבה האחרונה ביקשנו מהממונה על עבודות השירות לחוות דעתו בדבר התאמת המערער לביצוע עבודות שירות והוא דיווח לבית המשפט שהמערער מתאים לביצוע עבודות שירות ושממצא לו מקום לביצוע עבודת שירות.

נוכח מכלול הנתונים והנסיבות כאמור, אנו מקבלים את הערעור ומורים שהמערער ישא את המאסר שהושת עליו בעבודות שירות. כמו כן, אנו מורים על ביטול תוספות התשלום על סכום הקנס. המערער ישלם את סכום הקנס המקורי שנקבע לו מתוך הסכום שהפקיד במסגרת הבקשה לעיכוב עונש המאסר. יתרת סכום הפיקדון תוחזר למערער. יתר הוראות גזר הדין של בית המשפט קמא יעמדו בעינם.

על המערער להתייצב ביום 25.04.22 בשעה 09:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות לתחילת ביצוע עבודת השירות שלו.

בית המשפט הסביר למערער בלשון פשוטה את אופי העונש של מאסר בעבודות שירות, את החובה של עובד השירות לקיים את ההוראות ולפעול בהתאם להנחיות ואת האפשרות להפקיע את המאסר בעבודות שירות ולהעביר את הנידון למאסר מאחורי סורג ובריח, והמערער אישר כי הוא מבין את הדברים ומסכים לנשיאת המאסר בעבודות שירות.

מזכירות בית המשפט מתבקשת לשלוח העתק פסק הדין למשרד הממונה על עבודות השירות.

ניתן והודע היום כ"ב אדר א'
תשפ"ב, 23/02/2022 במעמד
הנוכחים.

איתי ברסלר-גונן, שופט

יובל ליבדרו, שופט

אליהו ביתן, שופט, סגן הנשיאה